

SJORS

11 mei 1963 VERSCHIJNT WEKELIJKS Nr. 19

van de Rebellenclub

ijs, een zomerse lekkernij

Als je 's zomers overal de bekende ijscowagentjes ziet rijden, dan kun je je bijna niet voorstellen, dat er een tijd is geweest, waarin de mensen niet wisten wat de verfrissende lekkernij ijs was. Zoals bij zoveel uitvindingen is ook het ijs bij toeval ontdekt. Hoe dat is gebeurd kun je hieronder lezen.

Mevrouw Polly Madison, echtgenote van de vierde president van de Verenigde Staten, stond op een morgen in de gang die naar de keuken van het Witte Huis in Washington leidde en riep haar negerdienstbode. „Saddie," zei ze, „luister eens. Vanavond geven we een diner, waarbij senator Lammas en de Franse en Engelse gezanten met hun dames de voornaamste gasten zijn. Denk erom dat je je beste beentje voorzet. Je weet dat mevrouw Lammas een grote naam heeft op het gebied van de fijne kookkunst."

„Dat weet ik," antwoordde de keukenmeid. „En ik weet ook dat mevrouw Lammas een hekel aan mij heeft, ofschoon ik daar nooit aanleiding toe heb gegeven."

Saddie keerde terug naar haar keuken en begon met de toebereidselen voor het diner. Een uur voor etenstijd had vooral de custardpudding haar aandacht, want ze stond erom bekend dat ze die erg smakelijk kon klaarmaken. „Alle mensen, wat is die nog heet," mompelde ze, toen ze klaar was. „Hoe krijg ik die pudding bijtijds koud? Wacht, ik weet het. Dat ik daar nou niet eerder aan gedacht heb. Ik zet hem zolang in de ijskast, dan is hij straks wel koud."

Zo gezegd, zo gedaan. Juist had de keukenmeid de vormen met de pudding in de ijskast gezet, toen mevrouw Madison de keuken binnenkwam. „Het diner gaat niet door, Saddie," zei ze. „De president heeft een spoedvergadering met de senaat. Het diner is uitgesteld tot morgenavond. We hebben onze gasten nog juist op tijd op de hoogte kunnen stellen."

Na dit bericht vergat Saddie de puddingschaaltjes in de ijskast totaal. Ze dacht er pas weer aan toen de volgende avond het dessert moest worden opgediend. Ze rende naar de ijskast en constateerde, dat de inhoud van de schaaltjes geheel bevroren was. Tijd om ze te ontdooien was er niet. Er zat dus niets anders op dan de pudding op te dienen zoals ze uit de ijskast kwam.

Achter de deur van de eetkamer wachtte Saddie met spanning en vrees op de dingen die komen gingen. Mevrouw Lammas stak als eerste haar lepel in de custard. Eensklaps uitte ze een doordringende kreet. Ze sprong op, struikelde over haar stoel en gooide een kostbare Chinese vaas aan duizend stukken.

Terwijl ze het schaaltje met bevroren custard over de tafel smeet, riep ze uit: „Ik ben vergiftigd! Ik ben vergiftigd! Verschrikkelijk! Dat heeft die afschuwelijke Saddie gedaan! Ze heeft vergif in mijn pudding gedaan!"

Saddie was intussen in de deuropening verschenen. Mevrouw Lammas rende op haar af en in haar opwinding hijgde ze: „Ik eis dat dit schepsel onmiddellijk in de gevangenis wordt gezet! Ze heeft een aanslag op mijn leven gepleegd!"

De gasten waren allen opgesprongen. Een van hen fluisterde de president in het oor: „Ik geloof dat het voor het ogenblik het beste is de dienstbode in arrest te stellen. Later kan wel onderzocht worden of de beschuldiging op waarheid berust."

Onder luide protesten en hevig tegenstribbelen werd de arme Saddie weggevoerd. Mevrouw Lammas was over haar zenuwen heen. De gasten vertrokken spoedig, nadat mevrouw Madison haar verontschuldigingen voor het voorgevallene had aangeboden. Daarna trad de vrouw van de president de eetkamer weer binnen om zelf ook eens van het „vergif" te proeven.

Diezelfde avond nog bezocht mevrouw Madison haar zwarte keukenmeid in de cel. Toen ze haar meesteres zag aankomen, dacht Saddie niet anders dan dat haar laatste uur had geslagen. Ze viel op de knieën en jammerde: „Ik heb mevrouw Lammas niet willen vergiftigen! Echt, het was helemaal mijn plan niet!"

Mevrouw Madison hielp haar gedienstige glimlachend overeind. „Het is in orde, Saddie," zei ze. „Je behoeft niets te vrezen. Ik wil alleen heel graag weten hoe je dit hebt klaargemaakt. We zullen je hier direct vandaan halen, zodra mevrouw Lammas ervan overtuigd is dat ze niet is vergiftigd. En daarna krijg je iedere maand vijf dollar meer van me als je op al mijn diners en partijtjes ijscustard wil maken."

Voordat er een maand verstreken was hadden de „ijscustards" van mevrouw Madison heel Amerika veroverd. Ze werden overal gegeten en in de maand december van het jaar 1810 vond het recept ook zijn weg naar Europa. Er ontstond een nieuwe industrie, een van de grootste en meest verspreide van de hele wereld. Er werden allerlei proefnemingen gedaan met andere bestanddelen en samenstellingen en weldra veranderde de naam „ice custard" in „ice cream".

Niet alleen op diners en partijtjes kwam het produkt op de proppen. Het werd al gauw een lekkernij, die ook in de handel te krijgen was. Het duurde nog wel even voor de bekende wagentjes op de straat verschenen, maar toen het eenmaal zo ver was, was jong en oud dan ook voor de „bevroren custard" van Saddie Johnson gewonnen. Het „ijsje", speciaal in de vorm van een ijswafel of -hoorntje, is een van de belangrijkste zomerse versnaperingen geworden.

MUG en MIK

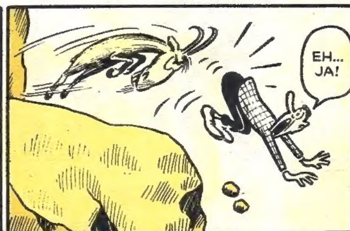

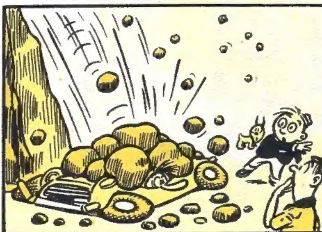

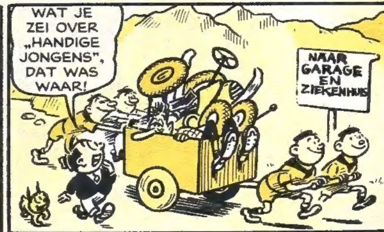

Ziekenlijstje

Dinie Bremmer (13), Sanatorium Hellendoorn, K. A., Kamer 3, Hellendoorn, zou graag wat post ontvangen. Ze spaart foto's van Cliff en Elvis. Haar verdere hobby's zijn: zwemmen, rolschaatsen, zingen, lezen.

Coby Robach (14), Sanatorium Hellendoorn, K. A., Kamer 3, Hellendoorn, zou ook graag wat post ontvangen. Zij spaart foto's van Cliff en haar hobby's zijn: zingen, zwemmen, volleybal, rolschaatsen.

Harmine Jansen (13), Sanatorium Hellendoorn, K. A., Kamer 3, Hellendoorn, ligt al tien maanden op bed. Hobby's: foto's van Cliff, zwemmen, rolschaatsen.

Wieb Boon, Sanatorium Zonnegloren, Zaal 8, Soest, zou graag een beetje post ontvangen.

Piet Hendrikx, Sanatorium De Klokkenberg, K 36, Breda, ligt al ruim een half jaar op bed. Hij spaart postzegels en foto's van filmsterren.

Wim Schuurman (10), Sanatorium Hellendoorn, Kamer 4, Hellendoorn, moet nog ongeveer anderhalf jaar kuren. Wie stuurt hem eens een kaart of een brief? Hij verzamelt foto's van Cliff, Elvis en The Shadows.

Het verborgen document

BOB HEEFT DA SILVA BELOOFD DAT HIJ HEM HET DOCUMENT ZAL TERUG-GEVEN. IS ALLE MOEITE DAN VOOR NIETS GEWEEST?

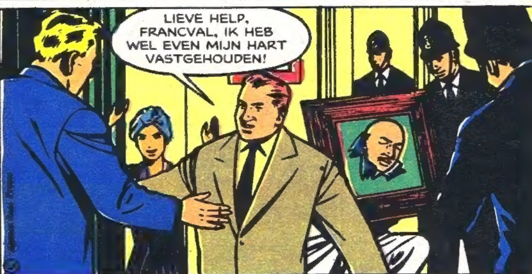

HELP! HELP!

O, IK SNAP HET AL! DE SCHOORSTEEN STAAT IN VERBINDING MET DE BIBLIOTHEEK. WILSON EN ZIJN BUTLER ZITTEN ER OPGESLOTEN!

LAWRENCE, GA DIE TWEE DIRECT HALEN!

MAG IK U NU HET DOCUMENT GEVEN, WAAR DE HELE ZAAK OM DRAAIDE, KOLONEL?

WAT?... IN ZIJN SCHOEN?!!
DAT HAD JE NIET VERWACHT, HÈ?

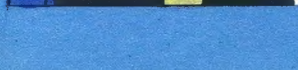

DE ZAAK IS OPGELOST! DA SILVA ZAL EEN ZEER ZWARE STRAF KRIJGEN!

HEREN, U KUNT DE GEVANGENE NU WEL MEENEMEN!
MAG IK U NOG IETS VRAGEN?

VÓÓR U DA SILVA MEENEEMT, ZOU IK GRAAG EEN KLEINE REKENING MET HEM VEREFFENEN!
EH... ZOALS U WILT!

ASJEBLIEFT! BIJ EEN VAN JE EERSTE BEZOEKEN HEB IK ER ZO EEN VAN JOU GEKREGEN!

EN NU, HEREN, KUNT U HEM MEENEMEN! **IK BEN KLAAR!**
EINDE
LOUIS HACHE

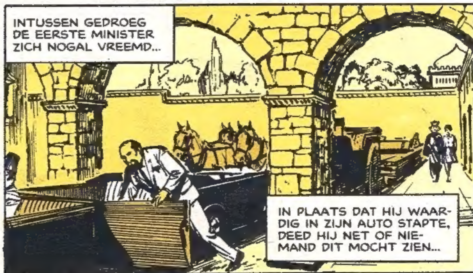
Prinses Debbie

IN BARAWAK WERD DE NATIONALE FEESTDAG GEVIERD EN OP DIE DAG ZOU PRINSES DEBBIE EEN BELANGRIJKE MEDEDELING DOEN AAN HET VOLK...

DEBBIES RIJTUIG ZWENKTE AF...
HEE, KOETSIER, WAAROM SLAAT U AF? WAT BETEKENT DIT?

DAT ZULT U GAUW GENOEG BEGRIJPEN! DENK EROM: DEZE REVOLVER IS GELADEN!

EN EVEN LATER...
DIT ZIJN HANDLANGERS VAN DE EERSTE MINISTER! ZIJ WAREN OOK IN LONDEN!
ZE... ZE WILLEN ONS ONTVOEREN!

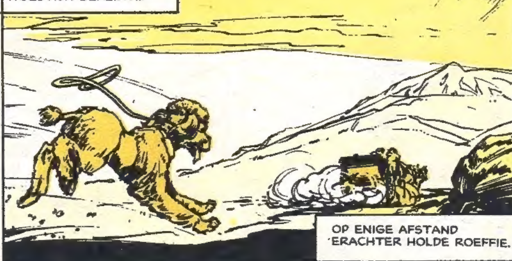

DE STOET WAS GESTOPT. TERWIJL DE MENSEN IN OPPERSTE VERBAZING TOEKEKEN, VERDWEEN DEBBIES RIJTUIG...

MAAR OPEENS...
...SPRONG ROEFFIE UIT DE VOLGAUTO EN HOLDE ACHTER HET RIJTUIG VAN DEBBIE AAN!

DE EERSTE MINISTER STAPTE UIT EN RICHTTE ZICH TOT HET VOLK.
LUISTER NAAR MIJ! UW VERTROUWEN IN DE PRINSES IS BESCHAAMD!

IN HAAR RIJTUIG BEVINDT ZICH HET GELD DAT ZE VOOR HET PALEIS GEKREGEN HEEFT! ZE IS ERMEE VANDOOR!

NATUURLIJK WAREN DIT LEUGENS...
IN WERKELIJKHEID LIGT HET GELD IN DE SAFE IN HET PALEIS!

INTUSSEN HAD HET KONINKLIJK RIJTUIG DE WOESTIJN BEREIKT...
OP ENIGE AFSTAND ERACHTER HOLDE ROEFFIE.

De slavenkoopman van Pompeï

DE ROMEINSE OFFICIER MARCUS VALIA EN ZIJN VRIEND KELTON HADDEN TEVERGEEFS GEPROBEERD DE SLAVENJAGER BARSIUS GEVANGEN TE NEMEN. TWEE VAN BARSIUS' METGEZELLEN HADDEN VERTELD, DAT BARSIUS EN ZIJN GEVANGENEN WAARSCHIJNLIJK WAREN VERDRONKEN IN DE RIVIER. TERWIJL KELTON ZEKERHEID PROBEERDE TE KRIJGEN OVER HET LOT VAN ZIJN ZUSJE MILJA EN ZIJN BROER UDON, DIE DOOR BARSIUS WAREN MEEGENOMEN, KEERDEN VALIA EN ZIJN SOLDATEN TERUG NAAR HET LEGERKAMP...

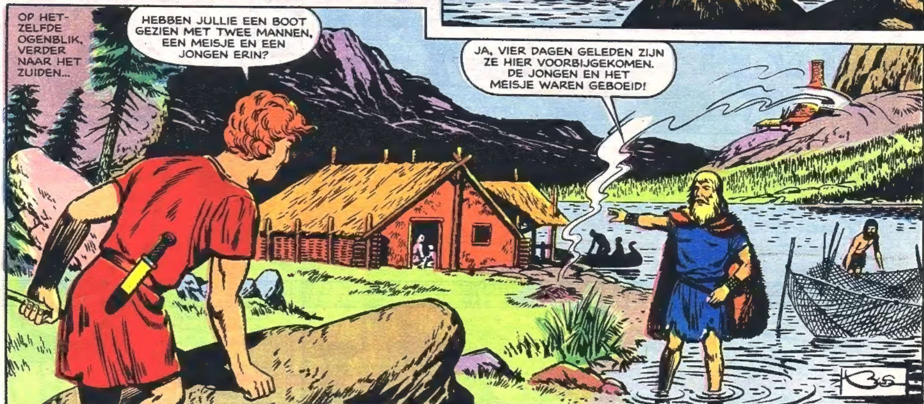

MAAR... IK BEGRIJP NIET HOE...
JE VERZOEK OM OVERGEPLAATST TE WORDEN NAAR MISENUM IN MIDDEN-ITALIË IS INGEWILLIGD. BOVENDIEN HEB IK VAN DE SENAAT IN ROME OPDRACHT GEKREGEN DE GEDRAGINGEN VAN BARSIUS NA TE GAAN. MEN VERMOEDT DAT HIJ OP ONWETTIGE WIJZE SLAVEN VERHANDELT!

IK BELAST JOU MET HET ONDERZOEK IN DEZE ZAAK, VALIA. ZORG DAT BARSIUS OPGESPOORD EN AANGEHOUDEN WORDT. ALS JE SPEURTOCHT IN MEDIOLANUM GEEN RESULTAAT OPLEVERT, GA DAN NAAR SENATOR JUCUNDUS IN ROME. HIJ ZAL JE VERDERE INSTRUCTIES GEVEN!
FANTASTISCH! WANNEER KAN IK VERTREKKEN, TRIBUUN?

DE VOLGENDE DAG...
JE HEBT GELUK DAT JE NU AL KUNT GAAN. HET SCHIP ZAL JE ZO VER MOGELIJK STROOMOPWAARTS BRENGEN. DAARNA REIS JE TE PAARD DOOR HET LAND VAN DE HELVETIËRS. VEEL GELUK, VALIA!
VAARWEL, TRIBUUN HOLCONIUS!

OP HETZELFDE OGENBLIK, VERDER NAAR HET ZUIDEN...
HEBBEN JULLIE EEN BOOT GEZIEN MET TWEE MANNEN, EEN MEISJE EN EEN JONGEN ERIN?
JA, VIER DAGEN GELEDEN ZIJN ZE HIER VOORBIJGEKOMEN. DE JONGEN EN HET MEISJE WAREN GEBOEID!

Speur mee met *Dick Drent!*

Den lille havfru

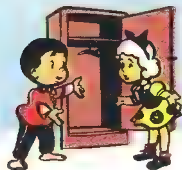

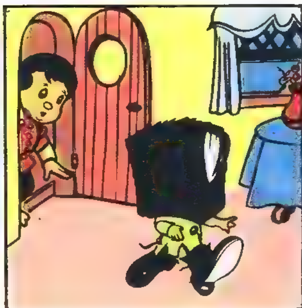
Wat je hierboven ziet staan is geen fout van de zetter. Het is Deens en het betekent: De kleine havenvrouw. Deze naam geven de Denen aan een beroemd beeld in de haven van Kopenhagen. Het is gemaakt door de beeldhouwer Edvard Erikson en stelt een zeemeermin voor, die op een rots zit en uitkijkt over het water. Hoe komen de Denen aan dit beeld? Daarvoor moeten we zijn bij hun beroemde landgenoot Hans Christiaan Andersen. Een van zijn sprookjes vertelt het volgende. Op de bodem van de zee woonde eens een koning, die zes dochters had. De jongste van de prinsessen kon prachtig zingen. Op een dag zag ze op zee een schip dat in nood verkeerde. Een jonge prins, die op het schip voer, was overboord geslagen. De zeemeermin had medelijden met hem en bracht hem veilig aan land. Maandenlang droomde ze van hem en haar liefste wens was hem te volgen naar zijn paleis. Ze riep de hulp in van een toverfee en deze zei: „Ik zal je benen geven als een mens, zodat je naar hem toe kunt gaan, maar in ruil daarvoor moet je mij je prachtige stem geven."

Zonder er verder bij na te denken stemde de meermin toe en begaf zich naar het paleis van de prins. Ze werd bij hem toegelaten, maar toen merkte ze tot haar schrik dat ze niet kon praten. Ze had haar stem afgestaan; daardoor kon ze niet alleen niet meer zingen, maar ook haar spraak was verdwenen. Lange tijd verbleef de zeemeermin in het paleis en vermaakte de prins door voor hem te dansen. Op een dag was er feest; de prins ging trouwen met een prinses uit een naburig land. De kleine zeemeermin was zeer bedroefd en begaf zich naar het strand van de zee. Daar kwamen haar zusters bij haar en vertelden haar dat de fee bereid was haar haar stem terug te geven op voorwaarde dat zij de prins doodde. Deed ze dat niet, dan mocht ze niet in de zee terugkeren. De kleine meermin doodde de prins niet; dat kon ze niet over haar hart verkrijgen. Ze nam plaats op een rots en treurde haar hele verdere leven over het gebeurde. . .

In de haven van Kopenhagen is ze in brons vereeuwigd.

SPELEND SPEELGOED

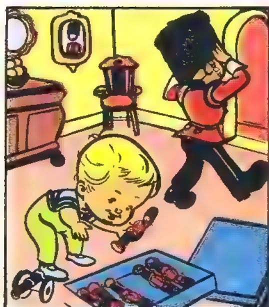

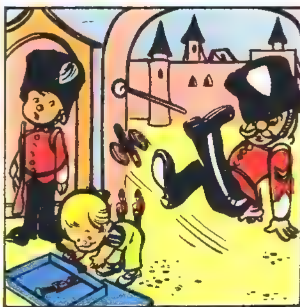

Jullie kennen Tommie uit Speelgoedland. Maar wist je ook dat hij een broertje heeft, dat Tim heet? Tim is altijd erg ondeugend. Op een dag was Tommie zijn kolbak en laarzen kwijt.

Wat moet ik beginnen, dacht hij. Ik moet direct op wacht. Opeens zag hij zijn kolbak en laarzen voorbijwandelen. Hij lichtte zijn kolbak op en wie zat eronder? Ja, hoor, het was Tim.

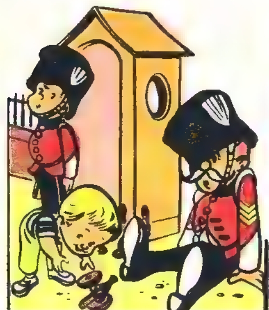

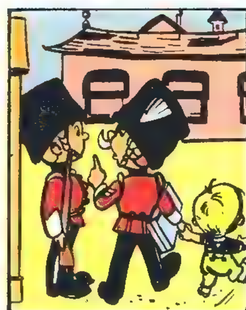

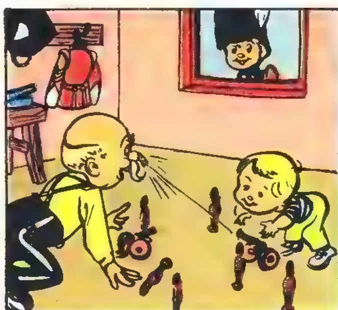

Tommie nam hem de spullen af en gaf hem een doos met tinnen soldaatjes om mee te spelen, maar Tim verveelde zich al gauw. Hij pakte de soldaatjes bij elkaar en ging Tommie opzoeken.

Tommie stond op wacht voor het paleis en schaamde zich erg toen Tim de soldaatjes om hem heen zette. Hij schaamde zich nog erger toen sergeant Bullebak over een kanon struikelde.

Natuurlijk was sergeant Bullebak erg boos. „Jij weet niet hoe je met kleine jongens moet omgaan," zei hij tegen Tommie. „Laat mij dat maar eens doen. Ik kan het veel beter."

De sergeant nam Tim mee en Tommie kon rustig zijn plicht doen. Toen hij later door een raam van het paleis keek, moest hij lachen. Bullebak en Tim waren samen aan het spelen.

Het scheermes trilde in Huberts hand. Als hij niet uiterst voorzichtig te werk ging, zou de bandiet in de stoel gevaarlijk worden. . .

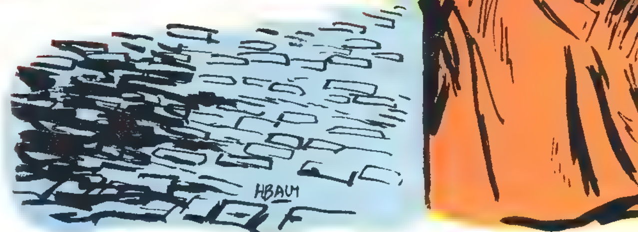

Kappersbediende Hubert Homard keek verlangend uit naar het ogenblik waarop het tijd zou zijn om de zaak te sluiten. Zo gauw de klok van de kerktoren zes uur zou slaan, zou hij de luiken laten zakken en naar huis gaan.

Al met al was het kappersvak wel leuk werk, bedacht hij, terwijl hij op zijn bezem leunde en door het raam naar de huizen aan de overkant van de straat staarde. Het enige dat hij erop tegen had was dat het altijd zo stil en zo saai was in deze salon. De hele buurt was trouwens saai. Zelfs uit het café De drie Faardjes, een paar huizen verderop, kwam geen enkel geluid. Het kleine Franse stadje

Hoed af voor Hubert!

door John Havenhand

Saint-Simplice hield van rust en stilte. Zo was het altijd geweest en zo zou het altijd wel blijven ook; voor rumoer en vertier moest je hier nu eenmaal niet zijn.

Hubert richtte zich op. Was hij maar vast zover dat hij voor zichzelf een kapperszaak kon beginnen. Niet zo'n muf, ouderwets geval als dit hier, nee, hij zou een moderne salon openen, waar het chroom je van alle kanten tegenglom, waar een rij buigende bedienden de klanten hielp en waar de geuren hingen van dure parfums en lotions. En hij, Hubert, zou dan genietend door zijn zaak lopen, terwijl hij tegelijkertijd zijn klanten vriendelijk toelachte en met een veldheersblik zijn bedienden in het oog hield. Ja, dat zou een mooie tijd. . .

Op dat ogenblik werd Huberts dagdroom ruw verstoord. Voor de zaak stopte een auto. „Nee," kreunde hij, „laat er nu asjeblieft geen klant meer komen!" Hij rende naar de deur en tuurde door een spleet in het gordijn naar buiten. Een kleine zwarte Renault stond vlak voor de kapperswinkel. Vlug draaide Hubert zich om. „Ik doe de lichten uit," besloot hij. „Dan. . ."

Maar nog vóór hij dit plan kon uitvoeren, werd de deur geopend. Een man van middelbare leeftijd kwam binnen. Hij had donkere ogen, een snor en een zwarte baard. Ofschoon Hubert hem niet kende, had hij het gevoel dat hij deze man al eens eerder gezien had.

„Het spijt me, meneer," begon hij. „De zaak is gesloten."

„Houd je mond en doe wat ik je zeg," zei de vreemdeling gebiedend. Hij keek Hubert enkele ogenblikken doordringend aan. Toen nam hij zijn hoed af, ging in een van de scheerstoelen zitten en zei: „Baard en snor wegscheren. En gauw een beetje!"

„Ja, ja, meneer," antwoordde Hubert, terwijl hij haastig een handdoek om de man zijn hals bond. In zijn zenuwachtigheid liet hij de scheerkwast uit zijn handen vallen.

„Sta alsjeblieft niet zo te hannesen," gromde de man, toen hij Huberts onhandigheid opmerkte. Hij hield de jongen via de spiegel scherp in de gaten.

Terwijl Hubert de kwast begon rond te draaien in de pot met scheerzeep, voelde hij dat zijn handen trilden. Hij had een hartgrondige hekel aan mensen die brutaal optraden. Veel liever had hij te doen met vriendelijke, rustige mensen, met wie je kon praten over de Tour de

France of over de successen van de plaatselijke postduivenvereniging.

Opeens begonnen zijn handen nog veel erger te trillen. Dat kwam omdat Hubert zijn norse klant had herkend. Hij had die morgen een foto in de krant zien staan en er was geen enkele twijfel mogelijk dat de man in de scheerstoel en die van de foto een en dezelfde persoon waren. Nu zou dat allemaal nog niet direct een reden tot paniek geweest zijn, maar het vervelende was dat Hubert ook het onderschrift bij de foto had gelezen. En daarin werd gezegd, dat de afgebeelde persoon niemand meer of minder was dan Ives Leroy, een beruchte misdadiger, die een paar dagen tevoren het hoofdkantoor van de Bank van Frankrijk in Parijs had beroofd.

„Wat is er met jou aan de hand?" gromde de man in de stoel, terwijl hij de kappersbediende met arendsogen opnam. Hubert wenste op dat ogenblik vurig, dat hij nooit aan dit baantje begonnen was. Waarom was hij niet gewoon timmerman of melkboer geworden of desnoods gemeentearbeider?

„Het. . . het is n-niks, meneer," hakkelde hij. „Ik heb het een beetje koud, dat is alles."

„Luister jij eens, vriend," begon de man en zijn stem klonk zó scherp, dat Hubert onwillekeurig een stap achteruit deed. „Jij hebt iets ontdekt, hè? Nee, houd je kiezen op elkaar. Ik weet precies wát jij ontdekt hebt. Laat ik je dit zeggen: als je het waagt om hier ook maar met íémand over te praten, dan kom ik terug en zal ik jou laten zien en voelen wat ik gewoonlijk met verklikkers doe, begrepen?"

„J-ja, meneer," stamelde Hubert. „Ik... ik zal eraan denken, meneer." Als er nu maar een andere klant wilde komen, dacht Hubert. Gekke toestand eigenlijk. Een paar minuten geleden had hij gehoopt dat er niemand meer zou komen, zodat hij de zaak kon sluiten, en nu was het zijn vurige wens dat de salon vol zou lopen met klanten.

Maar er verscheen niemand en Hubert Homard moest het alleen uitvechten met een beruchte boef, die er niet voor was teruggeschrokken twee gendarmes neer te knallen. Hij hield het scheermes nu met twee handen vast, zo bang was hij dat het door het trillen van zijn handen zou uitschieten. De baard van Leroy was niet bijzonder zwaar, maar toch leek het Hubert of hij er nooit mee klaar zou komen.

Hij verliet vlug de winkel. Even later viel het portier van de auto met een klap dicht.

Leroy werd ongeduldig. „Kun je niet een beetje opschieten?" snauwde hij, terwijl hij schichtig om zich heen keek. „Ik heb haast."

Eindelijk was Hubert klaar. Hij deed een paar passen achteruit, overzag zijn werk en zuchtte van opluchting dat alles goed was afgelopen. Er was geen sneetje in de huid van de man te bekennen. Leroy had nu een heel ander uiterlijk. Op de plaats van zijn zwarte baard en zijn snor was nu een gladde huid zichtbaar geworden. Hubert pakte een schone handdoek, wreef er de laatste zeepresten van de kerel zijn gezicht mee af en bracht voorzichtig een beetje lotion op.

„Vlug," zei Leroy, „nu mijn haar bijknippen. Van achter en opzij. En opschieten, hè?"

Hubert gehoorzaamde zo vlug hij kon. Terwijl hij de schaar tussen zijn vingers heen en weer bewoog, dacht hij na. Hij moest iets doen. Hij kon deze bankrover toch niet zo maar laten gaan. Nu de vent zijn baard en zijn snor kwijt was zou niemand hem herkennen en dat betekende ook dat de politie op een dwaalspoor was gebracht. Natuurlijk zou Leroy bovendien wel zorgen dat hij een andere auto kreeg, dat was hem wel toevertrouwd. . .

Hubert besefte dat hij heel gauw een oplossing moest vinden, anders was de vogel gevlogen. Koortsachtig dacht hij na en opeens schoot hem iets te binnen. Het was een prachtige oplossing, maar van de andere kant was het ook zó gevaarlijk, dat hij aarzelde of hij het wel zou doen. . .

„Brillantine, meneer?" vroeg hij.

„Ja, goed, maar gauw dan."

Terwijl hij probeerde zo gewoon mogelijk te doen en zijn zelfbeheersing niet te verliezen, pakte hij een fles van de plank en liep ermee naar de scheerstoel. Halverwege bleef hij staan en keek omhoog. „Daar heb je het weer," zei hij. „Elke avond is het hetzelfde liedje. Altijd om deze tijd wordt het elektrisch licht zó zwak, dat je bijna niets meer kunt zien. En als u dan weet dat we hier elke maand een elektriciteitsrekening krijgen waar je van achterover slaat. . . Mag ik zo vrij zijn even uw stoel om te draaien, meneer? Dan kan ik tenminste zien wat ik doe."

„Sta niet te wauwelen en schiet op," mompelde de vreemdeling, terwijl Hubert de scheerstoel een zetje gaf, zodat deze een halve slag draaide. Leroy zat nu met zijn gezicht naar het raam en met zijn rug naar de spiegel.

Hubert goot een scheut brillantine uit de fles in zijn holle hand en wreef dit vervolgens in het haar van de vreemdeling. Zijn hart klopte intussen zó wild, dat hij bang was dat Leroy het zou horen. Het was allemaal een kwestie van tijd. Als hij zijn plan eenmaal had uitgevoerd, kon hij de vent rustig laten gaan. Maar als de

kerel vóór die tijd iets in de gaten zou krijgen, dan was hij verloren.

„Hée, wat hoor ik?" zei Hubert opeens, terwijl hij zijn bezigheid staakte.

„Wát hoor je?" siste Leroy, terwijl hij opsprong uit zijn stoel.

„O, het zal mijn baas zijn. Hij komt terug van een klant, die hij aan huis is wezen scheren." Hubert pakte een handdoek en begon ijverig zijn handen af te drogen.

„Hier," gromde de bandiet, terwijl hij de handdoek van zijn hals trok en de bediende een biljet van honderd frank toesmeet. Hij greep zijn hoed van de kapstok, zette hem stevig op zijn hoofd en verliet vlug de winkel. Even later viel het portier van de auto met een klap dicht. De motor van de Renault sloeg aan en met een onverantwoorde vaart stoof het wagentje de hobbelige hoofdstraat van Saint-Simplice uit.

„Het is gelukt," zuchtte Hubert, terwijl hij zich in een stoel liet vallen. „Het is gelukt! Hoe bestaat het!" Maar op hetzelfde ogenblik schoot hij weer overeind en rende naar de telefoon, die achter in de salon hing. Hij nam de hoorn en draaide een nummer. „Met de politie?"

Om even over negen die avond werd op de Route Nationale nummer 5 in de omgeving van Cerolles een groene Citroën door een politiepatrouille aangehouden. Een van de gendarmes ging op de wagen toe, groette beleefd en vroeg de bestuurder naar zijn papieren.

„In orde," zei hij, nadat hij de paperassen bij het licht van zijn zaklantaarn had bestudeerd. „Mag ik u nu verzoeken even uw hoed af te zetten, meneer?"

„Mijn hoed... Wat zullen we nou hebben?" riep de man uit. „Het is jullie toch niet in je bovenkamer geslagen, hoop ik?" Maar ondanks zijn verontwaardiging gehoorzaamde hij toch.

„Kijk eens aan, dus u bent het inderdaad," zei de gendarme met een tevreden lachje op zijn gezicht. „We hebben hier ruim drie uur op u staan wachten en reken maar dat we het koud gekregen hebben. Daarom ben ik blij dat u eindelijk bent komen opdagen." Hij draaide zich om en gaf de anderen een teken. „Arresteer deze man."

„Wat betekent dit allemaal?" vroeg de automobilist woedend. „Mijn papieren zijn toch in orde, is het niet? Wat willen jullie dan nog van me?"

„Uw papieren zijn prima in orde, meneer," zei de politieman vriendelijk, „maar met uw haar is het een heel andere zaak. Hier, kijkt u zelf maar eens... meneer Leroy."

Behulpzaam lichtte de agent bij, terwijl de man in het autospiegeltje keek. Wat hij daar zag maakte hem sprakeloos van verbazing en dat was voor de andere politiemannen een goede gelegenheid om hem de handboeien aan te doen. Leroy verzette zich niet. Waarom zou hij ook? Tegen dit bewijs kon hij onmogelijk iets aanvoeren. De kappersbediende van Saint-Simplice was hem te glad af geweest; zijn haar was namelijk lichtpaars in plaats van zwàrt...

„...met uw haar is het een heel andere zaak. Kijkt u zelf maar eens."

Het komt in de bus

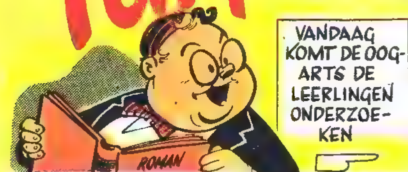
Onze correspondentie- en ruilrubriek

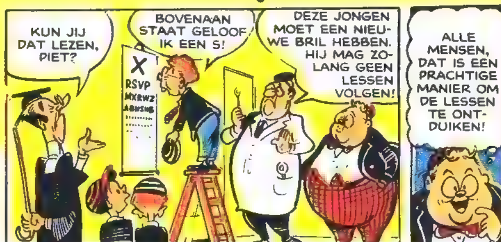
Nelly v. Knijff (13), Burg. Waldeckstraat 43, Loosduinen (Z.-H.), wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en schaatsen. • *Thea Langenhof (13), Oldenzaalsestraat 1057, Lonneker (Ov.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Jaap Verbeek, Zuiderplantsoen 3, Driebergen*, wil corresponderen met een Nederlands of Duits meisje van ongeveer vijftien jaar. • *Dick Vaneveld (14), Nieuwe Kerkstraat 35, Nijkerkerveen*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Ria Valk (13), Kerkpad 27, Swalmen*, wil corresponderen met een meisje of jongen van dertien jaar, liefst niet in Limburg. Hobby: sport. • *H. Frehen (17), Groenstraat W 87, Waubach (L.)*, zoekt een r.k. correspondentievriendin, liefst in Noord-Brabant of Zeeland. • *Arie Pruysten, Lorentzstraat 25, 's-Hertogenbosch*, geeft twintig sigarebandjes voor een speldje of acht suikerzakjes voor een speldje. • *Jan Berkhout (15), Hengelosestraat 92, Enschede*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin die veel van dammen en/of schaken houdt. • *Thea v. d. Weyden (16), Pleinweg 92c, Rotterdam-21, Henny Fels (16), Bollenland 43, Rotterdam, Corry v. Dongen (16), Johan de Meesterstraat 2a, Rotterdam*, en *Riny v. d. Logt (16), Nieuwe Haven 55 a, Schiedam*, willen corresponderen met jongens in Frankrijk, Duitsland of Engeland. Wie heeft adressen? • *Frans de Klerck, Saffierlaan 1, Utrecht*, wil suikerzakjes ruilen. • *Gerda van Keulen, Thorbeckesingel 51, Zutfen*, zoekt een r.k. correspondentievriend of -vriendin tussen veertien en vijftien jaar. • *Ad Goossens, Ossendrechtseweg 17, Hoogerheide*, wil graag weer in contact komen met Ine Sio in Bergen op Zoom. • *Bert Rietsnijder (15), Von Liebigweg 126, Amsterdam-O.*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Jennie Krommendijk (16), Nijverdalsestraat 22, Wierden*, en *Tineke Beverdam (15), Kruisteenweg 40, Wierden*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd, liefst in Overijsel of Drente. • *Janna Vissering (14), Höchterweg 1, Alteveer (Gron.)*, zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Henriette Bovee (15), B.W.-laan 182, Amersfoort*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, die veel van paarden houdt. • *D. v. Leeuwarden, Akbarstraat 66 hs., Amsterdam-W. II*, heeft een menukaart van de wedstrijd tussen Benfica

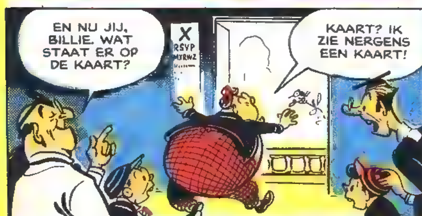
Vervolg op blz. 18

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

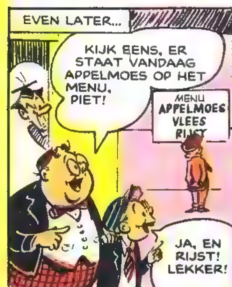

WAT MOET JE IN VREDESNAAM MET DIE FLESSEN? GEEF ZE AAN GOSLING!
HÈ?
ZET ONMIDDELLIJK NEER DIE DOOS!
INK
LIMONADE

GOOI INKT OVER MENEER ZIJN HOOFD? OKÉ!
DAT ZEI IK NIET!
INK

KALM AAN, MENEER KWEL! DE JONGEN IS STOKDOOF!
IK GELOOF ER GEEN SNARS VAN!

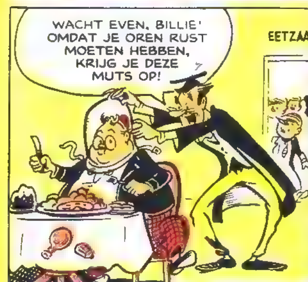

HA, HA, DAT WAS EEN GOED IDEE VAN ME OM NET TE DOEN OF IK DOOF BEN!

ALLE MENSEN, BILLIE HOORT DE BEL NIET EENS!
DONG! DONG!
NEE, HIJ IS STOKDOOF!
EETZAAL

MAAR DE GONG VOOR HET DINER HOORT HIJ WEL!
HOERA!
DONG
EETZAAL

BILLIES OREN MOETEN EEN POOSJE VOLKOMEN RUST HEBBEN. DAAROM MOET HIJ TIJDELIJK DEZE MUTS DRAGEN!
PRACHTIG!

INTUSSEN GING BILLIE IN DE EETZAAL TOT DE AANVAL OVER...
EEN, TWEE, DRIE... ETEN!

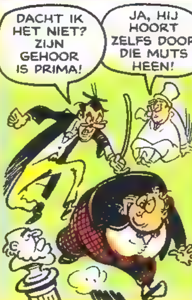

WACHT EVEN, BILLIE' OMDAT JE OREN RUST MOETEN HEBBEN, KRIJG JE DEZE MUTS OP!
EETZAA

IK KAN NIET ETEN MET DAT DING OP!

HOE LANG MOET HIJ HET OPHOUDEN, DOKTER?
SST, NIET ZO HARD! HIJ HOEFT HET NIET TE WETEN! EEN WEEK WAARSCHIJNLIJK!

HET IS DE ENIGE MANIER OM ZIJN GEHOOR WEER GOED TE KRIJGEN!

WAT? EEN WEEKLANG DAT DING OP MIJN HOOFD? IK DENK ER NIET AAN!

DACHT IK HET NIET? ZIJN GEHOOR IS PRIMA!
JA, HIJ HOORT ZELFS DOOR DIE MUTS HEEN!

KOM HIER, BILLIE! DE DOKTER HEEFT EEN SPECIALE BEHANDELING VOOR JOU VOORGESCHREVEN!
IK KAN WEL RADEN WAT DAT IS!

Vervolg van blz. 15

en Real Madrid. Wie heeft er belangstelling voor? Eerst schrijven. • *Willem Wondergem, Willem de Zwijgerlaan 16, Capelle a/d IJsel,* doet de volgende aanbieding: wie hem vijftien postzegels stuurt, ontvangt een voetbalplaat van 3 dm bij 2 dm of twee platen van 1,5 dm bij 2 dm. • *Emma Jansen, Nieuwstraat 39, Hapert (N.-Br.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van twaalf jaar. • *Addie Quik (16), Mariabaan 18, Wouwse Plantage (N.-Br.),* zoekt een r.k. correspondentievriendin of -vriend in België of Zuid-Limburg. • *Els van Zomeren (14), Nachtegaalstraat 25, Haarlem-N.,* en *Lenie van Kesteren (14), Vinkenstraat 10, Haarlem-N.,* willen corresponderen met een Indische jongen van hun leeftijd. • *Mariette Mulder (14), Reynier Vinkeleskade 30, Amsterdam-Z.,* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd, niet in Amsterdam of omgeving. Hobby's: schaatsen en sport. • *Lidy Bode (16), Cronjéstraat 15, Den Haag,* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd in Nederland of België. Hobby's: zwemmen, dansen, lezen. • *Han Peters (15), Pontanusstraat 27, Venlo,* wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, liefst in een van de grote steden in Nederland. • *Gertie Maas (15), Sloot 13, Venlo,* zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd, liefst in Groningen of Friesland. • *Willy Thijssen (16), Vermeerlaan 58, Soest,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst r.k. en uit Noord-Brabant. • *Gerda Kanselaar (15), Korhoenstraat 33, Nijmegen,* en *Ans Klaassen (14), Molenweg 81, Nijmegen,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. Hobby's: sport, lezen en lichte muziek. • *Joop Albers (15), 2e Ceramstraat 27 hs., Amsterdam-O.,* wil scheepsfoto's ruilen. Eerst schrijven. • *Frits Jansen (16), Bellendonkplein 5, Deventer,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd in België of Nederland. • *Elly Kl. Gunnewiek (16), K 105, Beltrum (Gld.),* zoekt een r.k. correspondentievriend van haar leeftijd. • *Frans de Vries (17), Mr. P. J. Troelstraweg 135, Leeuwarden,* wil corresponderen met een jongen die „militaire vliegtuigen" als hobby heeft. • *Conny Brandjes (15), Nieuwland 7, Uitgeest,* wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: foto's van Cliff en Elvis. • *Marian Ekelenkamp (12), v. d. Steen v. Ommerenstraat 20, Nijverdal (Ov.),* zoekt een r.k. correspondentievriendin. • *W. Brands, G. de Lairessestraat 2, Veenendaal,* zoekt een correspondentievriendin van achttien of negentien jaar. Hobby's: sport, zingen, tekenen, moderne muziek, boeken schrijven. • *Edith Lemmens (15), Rivierendreef 235, Ganshoren (bij Brussel), België,* wil corresponderen met een Nederlandse jongen tussen vijftien en zeventien jaar. Hobby's: zwemmen, tennis en moderne muziek. • *Lida Valk, Trappenstraat 8, Honselersdijk,* zoekt een r.k. correspondentievriendin of -vriend van ongeveer veertien jaar. • *N. Onnes, Essen 1, Haren (Gron.),* verzamelt herinneringen uit de tweede wereldoorlog en wil graag met iemand ruilen. • *F. Onnes, Essen 1, Haren (Gron.),* stuurt aan ieder, die haar een aantal onbeschadigde postzegels stuurt, een zelfde aantal sigarebandjes terug. • *Ria Pennings, Dr. Ariënsstraat 12, 's-Hertogenbosch,* wil corresponderen met een jongen van vijftien jaar, liefst in Rotterdam of omgeving. • *Hilde Hendriks, Eikenlaan 11, Hoogland (Utr.),* zoekt een correspondentievriendin of -vriend tussen vijftien en zeventien jaar. • *Annie Garretsen (14), Fazantstraat 381, Enschede,* en *Joke Schukkink (14), Dahliastraat 62, Enschede,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. Hobby's: voetbal (kijken) en dansen.

Het komt in de bus

Onze correspondentie- en ruilrubriek

• *Catharien van Haaren (16), Nieuwstraat 71, Best (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: film, zwemmen, foto's van filmsterren. • *Annie Derksen (14), Gladiolenstraat 26, 's-Heerenberg,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Wim de Kloe (16), Koningin Julianastraat 119, Wageningen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Egbert Nab (14), Dr. Boeslaan 19a, Wageningen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Mieke Voeten, Corn. Dirkszstraat 59, Utrecht,* heeft suikerzakjes te ruil. Ook vraagt zij om gebruikte postzegels. • *Ben Heistek, Wibautstraat 146, Zaandam,* wil corresponderen met een jongen of meisje in Engeland. Hobby's: muziek, film en lezen. Ben is zestien jaar. • *Francine Mergaerts (14), Tolhuisstraat 5, Battel (Mechelen), België,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Pier van Meulenaarsgraf (14), Blauwvoetstraat 22 hs., Amsterdam-West II,* zoekt een correspondentievriendin. • *Jan Rijff (15), Schansweg 29, Rotterdam-8,* en *Leo Bonke (14), Bacxstraat 17a, Rotterdam-8,* willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd. • *Maaike Snoep (12), Pompe v. Meerdervoortstraat 2, Ierseke,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd in Friesland of Noord-Holland. Hobby's: sport en foto's van filmsterren. • *Elly v. Woerdekom (15), Granidastraat 70 I, Amsterdam-W.,* en *Matty Boer (15), Granidastraat 80 I, Amsterdam-W.,* willen ieder corresponderen met een prot. jongen van hun leeftijd. • *Nellie Beerthuizen, Balderikstraat 66, Utrecht,* wil corresponderen met een r.k. meisje van veertien of vijftien jaar, liefst in het zuiden van Nederland. Hobby's: zwemmen, tekenen, fietsen, naaien. • *Carla Neijssel (15), Borssenburgplein 12 II, Amsterdam-Z.,* en *Yvonne Leijendekker (15), Uithoornstraat 33 h., Amsterdam-Z.,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *W. v. d. Haak (15), Lagendijk 9, Ridderkerk,* en *S. P. Braaksma (14), Lagendijk 10, Ridderkerk,* willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd, liefst in de omgeving van Rotterdam. • *Marga Fintelman (15), Govert Flinckstraat 362 I, Amsterdam,* en *Marian Doodeman (15), Weesperzijde 133 hs., Amsterdam,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Marian Niesing (15), Beatrixstraat 22, Leiden,* en *Elly Voskuil (16), Julianastraat 6a, Leiden,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *M. v. Hoek (16), Bisschop van Mierlostraat 95, Mierlo (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje. Hobby's: zwemmen en tekenen. • *Harry Kock (14), Kastanjelaan I 101, Mariënvelde (Gld.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. Hobby's: lezen en sigarebandjes verzamelen. • *Mia Houben (14), Prinsenbaan 5 A, Koningsbosch (L.),* spaart foto's van het koninklijk huis en zoekt een correspondentievriendin die dezelfde hobby heeft. Ook wil ze foto's ruilen voor sigarebandjes, lucifersmerken, sinaasappelwikkels, bloemen- of dierenplaatjes. • *Marian Daalderop (15), Franselaan 158 B, Rotterdam-7,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Lia Dinghs (15), Klein-Oirloseweg 14, Castenray (L.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, die in Limburg woont en op een middelbare school zit. • *Jozef Jacobs (14), Kroonstraat 50, Boechout (bij Antwerpen), België,* wil corresponderen met een jongen of meisje. Hobby's: zwemmen, lezen en film. • *H. Prins, Hengelosestraat 190, Enschede,* wil postzegels ruilen, liefst Duitse. • *A. M. B. de Jong, Rijssensestraat 44, Wierden (Ov.),* wil corresponderen met een meisje van zestien of zeventien jaar, liefst in België of Engeland. Hobby's: sport en postzegels. • *Paul Jansen (14), Laan v. Athlone 1a, Ellecom (Gld.),* wil corresponderen met een r.k. jongen, die voetballen en miniatuurtreinen als hobby heeft. • *Wiepie Stellema (9), Smidsweg 257, Rinsumageest (Fr.),* wil lucifersmerken ruilen, eventueel voor suikerzakjes. • Wie aan *Pia Glas, Hoofdstraat W 103, Uithuizen (Gron.),* postzegels stuurt van de series Floriade 1960, kinderzegels en zomerzegels 1960, krijgt een zelfde aantal suikerzakjes terug. • *Tonny Beks (16), Prinses Wilhelminastraat 17, Mierlo (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje. Hobby's: zwemmen, schaatsen en knutselen. • *Gerry Hanssen (j., 14), Wilhelminastraat 42, Nieuwenhagen (L.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: voetballen en suikerzakjes. • *Ria Lambrechts (14), Adr. Poirtersstraat 1, Bergen op Zoom,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Liliane Dieltjens (16), Zandstraat 71, Herentals, België,* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd in Duitsland, Frankrijk of Engeland. • *Nella de Gast (12), Koninginnelaan 12, Nieuwe-Tonge,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Gonnie Cramer (14), Govert Flinckstraat 277, Amsterdam-Z.,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Evelien Labordus (12), Dr. Schaepmanstraat 5, Den Haag,*

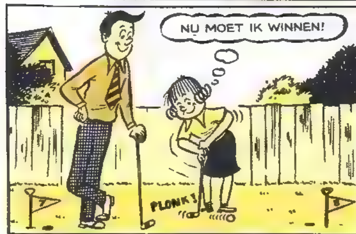
Vervolg op blz. 26

BETSY

HALLO, LUI! IK SPEEL TAFELTENNIS MET VADER!
POING!

HOERA, IK HEB GEWONNEN!
PATS!

KOP OP, BETSY! WE GAAN IETS ANDERS DOEN EN DAN WIN JIJ!

NU MOET IK WINNEN!
PLONK!

WEER GEWONNEN!!
PLONK!
PLOP

HET IS GEMEEN! IK WIN NOOIT EENS!

KOM, BETSY, DAN GAAN WE KAARTEN!

AAS!
HEER!

AAS GAAT BOVEN HEER, DUS IK HEB WÉÉR GEWONNEN!

KOM MEE, DAN GAAN WE WEER EEN ANDER SPELLETJE DOEN!

MAAR BETSY VERLOOR STEEDS..
PECH GEHAD! HET SPIJT ME, BETSY. JE HEBT WEER VERLOREN

LATER..
WIE VAN JULLIE WIL DE AFWAS VOOR ME DOEN?

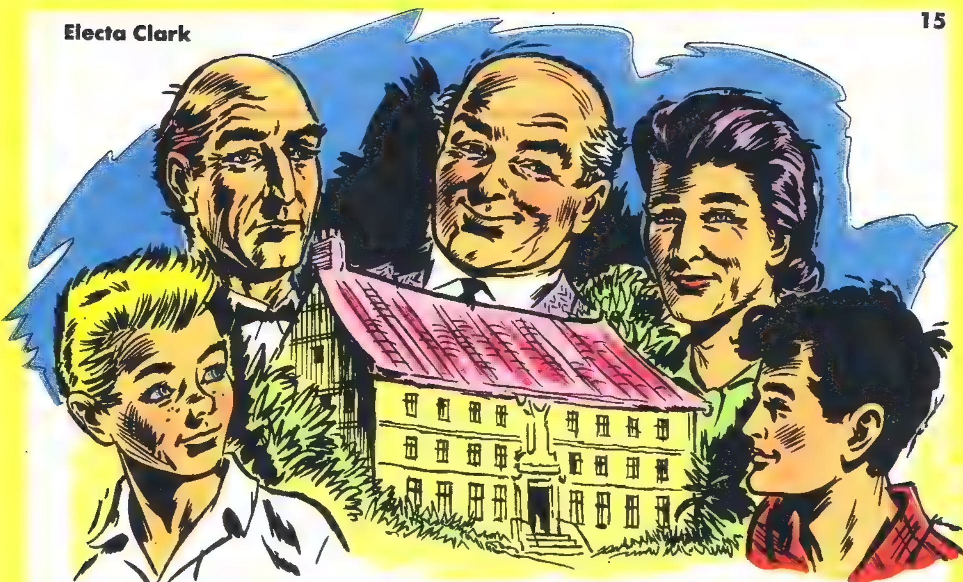

WE ZULLEN HET LOT LATEN BESLISSEN!
KRUIS!

HET IS KRUIS! JIJ HEBT GEWONNEN!

HET LOT HEEFT JOU AANGEWEZEN OM DE AFWAS TE DOEN!
?

ERGENS KLOPT HIER IETS NIET, MAAR IK WEET NIET WAT HET IS!

Electa Clark

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten door een stel bandieten. Thuis wordt de kist, die uit India afkomstig is, uitgepakt. Er komt onder andere een fraai bewerkt doosje uit, dat meneer Bouncer tijdens een verblijf in India gekocht heeft. Casey en Ben worden belaagd door twee Indiërs, maar weten te ontkomen. Ben opent de geheimzinnige doos. Er ligt een dolk in, die bezaaid is met juwelen.

O!" zei Casey eerbiedig. ,,Zeg, dat is mooi. Wat is dat prachtig!" Hij was zo onder de indruk, dat hij geen enkele van zijn uitzonderlijke dagelijkse uitdrukkingen van bewondering kon vinden. ,,Dat is echt heel mooi," voegde hij eraan toe.

De jongens pakten elkaar de dolk alsmaar af. Ze bekeken hem van alle kanten. Ze wogen hem op de hand. Casey keek om zich heen om ergens het mes op te proberen. Hij wilde al een stukje van de tafel snijden, maar bedacht zich net op tijd.

,,Die stenen die in het handvat zitten," merkte Ben met ontzag op, ,,als die echt zijn, dan wed ik dat ze wel een miljoen waard zijn."

,,Ja, maar ze prikken als je de dolk vasthoudt. Weet je, Ben, als mes heb ik toch liever mijn oude knipmes. Dat ligt veel lekkerder in de hand."

,,Tuurlijk, maar je kunt een knipmes al voor een dollar kopen. Zelfs al voor achtennegentig cent. Maar dit ding, Casey — nou, geen wonder dat prins hoe-heet-hij-ook-al-weer dit ding terug wil hebben."

,,Zeg," zei Casey plotseling, ,,wat zit er nog meer in die doos? Denk je dat de vis er ook nog in zit?"

Casey legde de dolk op een stoel. Vier handen grabbelden in de doos. Hij was helemaal met watten gevuld. De jongens trokken laag voor laag weg en toen haalde Casey een groot glinsterend sieraad te voorschijn. Het was een speld in de vorm van een vis, een smalle gouden vis waarvan de staart met een brede krul omhoog ging. Het was voortreffelijk en sierlijk gemaakt. En in de gouden kop schitterde een juweel — een groot blauw juweel, op de plaats waar het oog van de vis moest zitten.

,,De blauwogige vis," fluisterde Ben.

,,Dat is een soort speld zoals mijn

moeder op haar mantel draagt," zei Casey.

„Lieve help," zei Ben plechtig, „en dit ding is van een koning, een maharadja."

„Heel, heel mooi," zei Casey op dezelfde toon.

Na deze diepzinnige opmerkingen viel er niets meer te zeggen, maar de jongens zeiden het toch. Ze zeiden het nog steeds met opgewonden stemmen, toen oom Bounce haastig binnenkwam en zei: „Casey, ik vind het jammer dat je op me hebt moeten wachten met het eten. Je zult wel uitgehongerd zijn. O, dag, ben jij — je moet Ben zijn. Casey vertelde me. . . wat is dat daar, Casey?"

Casey rende naar zijn oom en legde alles uit. Hij duwde de geopende doos, de dolk en de vis in de handen van zijn oom. Oom Bounce, die heel vlug van begrip was ondanks zijn roze babygezicht, begreep alles al toen Casey nog over zijn woorden struikelde.

„Ach, och, lieve help, lieve deugd!" riep hij verslagen uit. „Ik ben een dief! Een dief en een smokkelaar! En ik wist er helemaal niets van. Ik zweer dat deze doos leeg was op de dag dat hij ingepakt werd. Ik herinner me heel goed dat ik de doos met mijn eigen handen dichtgedaan heb. Ik herinner me ook dat ik de doos — leeg, hoor je — aan Philemon Taylor gegeven heb. Ik heb gezien dat hij de doos inpakte, samen met alle andere souvenirs die ik verzameld had. En dat ging allemaal in de pakkist die gisteren is aangekomen."

„Maar, oom, denkt u dat Philemon Taylor uw kist later weer uitgepakt heeft?" vroeg Casey. „En er toen deze sieraden in heeft verborgen?"

„Ja, dat denk ik," zei oom Bounce. „Ik begrijp nu het spelletje dat hij gespeeld heeft. Deze twee dingen moeten erg kostbaar zijn. Vraag me niet hoe hij ze gestolen heeft. Of waarom hij juist deze dingen gestolen heeft. Maar hij moet. . ."

„Maar waarom verborg hij ze tussen uw spullen? Waarom heeft hij. . ."

„Heel eenvoudig," zei oom Bounce. „Ik ben als reiziger heel bekend. Ik heb door de jaren heen zoveel dit land ingevoerd, dat ik om het zo maar eens te zeggen de mensen van de douane in New York bij hun voornaam ken. En ze weten dat ik eerlijk ben. Ik geef de dingen altijd aan. . ."

„Wat bedoelt u, aangeven?" vroeg Casey niet-begrijpend.

„Nou, ik geef de douane een lijst met de waarde van de souvenirs die ik heb meegebracht," legde zijn oom uit. „Op die waarde moet ik invoerrechten betalen. De douane — de havenpolitie van New York — kijkt echt niet zo grondig mijn bagage door, omdat ze er zeker van zijn dat ik altijd aangeef wat ik het land inbreng, en er dus voor betaal. Begrijp je?"

„Ja, ik heb het door," zei Casey. „U

„Ik heb gezien dat hij de doos inpakte, samen met alle andere souvenirs die ik verzameld had."

staat boven alle verdenking. Maar Philemon Taylor niet. Dus hij heeft deze dingen bij uw bagage in een doos verborgen die moeilijk open te krijgen is, en zij zijn zo stiekem het land binnengekomen. Hij smokkelde ze naar binnen. Heel fraai!"

Plotseling sloeg oom Bounce zich op het voorhoofd. ,,Nou ga ik het begrijpen!" riep hij. ,,Er is iets over dat smokkelen uitgelekt! Philemon Taylor was niet zo handig als hij dacht. Of — ja — hij was handig genoeg. Ik ben degene die verdacht wordt, niet hij. En daarom werd mij een paspoort geweigerd!"

Oom Bounce zakte met trillende benen in zijn draaistoel aan zijn bureau en gromde twee keer. Toen kreunde hij drie keer en eindigde met een zucht. ,,Ik," kondigde hij met holle stem aan, ,,zit in moeilijkheden."

,,Meneer Bouncer!" riep de heldere stem van mevrouw Twigley in de gang. ,,Casey McKee! Ben! Jullie zullen alle drie in moeilijkheden komen te zitten als je me nog langer met het eten laat wachten. Was je handen, jongens. Kom, meneer Bouncer, als u wat gegeten heeft, zult u zich veel beter voelen. En als u niet vlug komt, is deze goede biefstuk steenkoud."

,,Och, mevrouw Twigley," kreunde oom Bounce. ,,Stel het eten alstublieft nog even uit. Of laat de jongens maar vast eten. Ik neem later wel een boterham. Ik heb nu dringende zaken te behandelen — mijn paspoort — de ministeriële autoriteiten — och, och, ik zit wél in moeilijkheden!"

,,Blijf hier eten, Ben," zei Casey. ,,Je vader vindt dat wel goed, hè?"

,,O ja, dat vindt. . ." begon Ben.

Oom Bounce stond met zijn nog steeds trillende benen op en trachtte de deur te bereiken. Maar Ben draaide zich vlug om en zei: ,,Wacht, meneer Bouncer, ik heb een idee. Als het dan zo erg is om dat mes en de vis het land binnen te smokkelen, laten we ze dan gewoon teruggeven aan die lui van wie ze zijn."

,,Huh?" vroeg oom Bounce. ,,Die lui..."

,,De zoon van de maharadja!" Casey sprong op. ,,Hij woont hiernaast. Die lui die ons vandaag gekatnipt — ik bedoel gekidnapt hebben. Tuurlijk, laten we er dadelijk heen gaan en hem zijn heilige dingen teruggeven; dan bent u uit uw moeilijkheden."

De jongens hadden echt wel het een en ander uit te leggen over de prins en de doolhof, waar hij nu vermoedelijk wel uit was. Het eind van het liedje was dat ze alle drie op weg gingen voor een bezoek aan de buren.

VEERTIENDE HOOFDSTUK

De schuilplaats van de prins

,,We zullen door de achterdeur gaan," zei oom Bounce. ,,Dat is dichter bij de auto."

Hij frommelde de kostbaarheden in de doos, deed hem dicht en stopte hem stevig onder zijn arm. Hij had zo'n haast, dat hij bijna de hal door schaatste. De jongens stormden achter hem aan.

,,Meneer Bouncer, u kunt niet zo vlak voor het eten weggaan," begon de huishoudster te protesteren toen de optocht de keuken in stormde.

,,Meneer, als u wilt dat ik u ergens naar toe rijd," begon de butler met zijn statige stem.

Maar oom Bounce wuifde alleen maar met zijn hand alsof hij lastige vliegen wegsloeg. ,,Nee, dank je. Geen eten. Geen chauffeur." En hij ging haastig verder.

Casey, die als laatste achter de stoet aan draafde, nam even de tijd om Baars goed op te nemen. De butler hield een theedoek en een soeplepel in zijn handen, maar zijn ogen gluurden naar de Indiase kist. Wat zou hij graag mee willen gaan om te zien wat er gaat gebeuren, dacht Casey met leedvermaak. Maar je hebt pech, voegde hij er onvriendelijk bij zichzelf aan toe.

Even later denderde de auto van oom Bounce de oprijlaan af. Casey, die voorin naast zijn oom zat, hield zijn hart vast. ,,Pas op voor die bocht!" riep hij.

,,Ik kan best rijden," antwoordde zijn oom, maar de waarheid van dat antwoord moest in twijfel getrokken worden.

Diverse obstakels kwamen op hen afgestoven — een boom, struiken, een stenen vaas. Maar door puur geluk schenen die voorwerpen net op tijd uit de weg te gaan. De auto kwam met gierende remmen bij het hek tot stilstand. Maar het hek stond open. Dus schoot de auto weer vooruit en zwaaide duizelig de hoofdweg op.

Casey keek achterom en lachte. Achterin zat Ben op het randje van de achterbank, een beetje voorovergebogen, en hield zich met twee handen stevig vast. Met grote geschrokken ogen staarde hij over de schouder van de bestuurder naar de weg.

,,Hier afslaan," riep Casey naar zijn oom. ,,Dit is de ingang van het huis waar de Indiërs wonen. Het huis ziet er donker uit, maar ik weet dat zij er wonen. . . Laten we de oprijlaan maar volgen — stoppen! Tot daar, bij de keukendeur!"

Oom Bounce volgde Caseys instructies gehoorzaam op en trapte op de rem. De auto stopte ogenblikkelijk met een hevige schok. Casey werd voorovergegooid en kon zich amper redden door zich aan het dashboard vast te grijpen. Achter hem werd Ben van de achterbank gesmeten en Casey hoorde de dreun waarmee hij op de vloer terechtkwam. Casey en zijn oom klauterden de auto uit. Ben hinkte er ook uit en stofte zijn achterkant af.

,,Die oom van jou," fluisterde hij tegen Casey met een verdwaasde stem, ,,kan ook rijden! Gaat hij altijd op die manier tekeer?"

,,Ja, altijd," fluisterde Casey terug. ,,Hij kent maar twee manieren: volle kracht vooruit en ho!"

Oom Bounce begreep waarom Casey hem naar de keukendeur had verwezen. Het huis was in duisternis gehuld, maar onder de keukendeur scheen een spleetje licht. Voor alle ramen waren de jaloezieën zorgvuldig neergelaten. Oom Bounce stapte naar de deur en bonsde hard. Geen antwoord. En net toen hij zijn hand weer optilde om nog eens te bonzen, verdween

Wat zou hij graag mee willen gaan om te zien wat er gaat gebeuren, dacht Casey.

het spleetje licht onder de deur. De drie bezoekers luisterden ingespannen. Het huis was zo stil als een foto van een huis. Het was onwerkelijk, zo'n dikke, fluwelen stilte. Casey voelde de haren in zijn nek overeind gaan, zoals bij een hond. Onbewust schoof hij een beetje dichter naar Ben, die naast hem stond. Zijn hand raakte die van Ben.

Toen: „Doe open! Doe het licht aan! Ik ben John Bouncer van hiernaast!" riep oom Bounce met een luide, gezellige stem. Onmiddellijk verdween Caseys gekke angst. De stem van oom Bounce had van hun bezoek een gewoon iets gemaakt. Een dagelijks, vriendschappelijk bezoek aan de buren.

„We hebben iets voor u!" jodelde Casey. „We hebben uw heilige dolk gevonden! We hebben de vis gevonden!"

„Prins Bahadur," vleide oom Bounce, „doe de deur open en laat me binnenkomen. Je kent me wel — ik ben een vriend van je vader. Ik wil je een paar dingen uitleggen."

Weer stonden de man en de jongens gespannen met al hun zes oren te luisteren, maar de stilte bleef net zo dik als voorheen.

Toen begon een verschrikte stem te praten. Ze sprongen alle drie op en staarden verward de duisternis in.

„De dolk? De gestolen vis?" vroeg een zachte zenuwachtige stem. „Leg ze voor de deur. Dan t-terug naar uw auto en direct wegrijden."

„Ik denk er niet over," zei oom Bounce geprikkeld. „Wat denken jullie dat dit is? Een gezelschapsspelletje? Doe het licht aan."

„Wij doen geen spelletjes met dieven," zei een andere stem. Die stem was niet zenuwachtig en hij was ook niet bepaald zacht. De stem was ongeveer net zo zacht als een bikkel!

Plotseling ging er een felle lamp branden, net boven de keukendeur, en hij was op de bezoekers gericht als een schijnwerper op het toneel. Casey voelde zich bijzonder onbehaaglijk onder die lamp.

„Bah, schei toch uit," zei oom Bounce nogal boos. Hij draaide zich om en liep in de richting van zijn auto. „Kom, jongens, we gaan naar huis. Als iemand in dit huis mij nog wenst te spreken," voegde hij eraan toe, „dan kan hij me in mijn eigen. . ."

„Stop!" riep de tweede stem op een bevelende toon. De jongens wisselden een snelle blik. Zij herkenden nu de stem van de Indiase prins.

„Stel niet voor," zei de onzichtbare prins uit de hoogte, „dat wij bevreesd zijn met u te spreken, ondanks het feit dat u dieven bent."

En toen stapte er een kaarsrechte, slanke figuur uit de schemering te voorschijn. De prins droeg nu niet de gewone Amerikaanse kleren. Hij droeg Indiase kleren. Hij had een witte broek aan, die zo nauw was, dat er bij de enkels rimpels zaten. Daarover had hij een lange nauwe witte jas van een glimmend materiaal, zware zijde of zo iets. Een tulband was om zijn hoofd gewonden en was van voren met een gouden speld vastgemaakt. De witte kleren deden door het contrast zijn donkere gezicht nog beter uitkomen. Hij was een verbazingwekkende verschijning, iemand uit een sprookje.

„Prins Bahadur!" riep oom Bounce uit. „Wat zie je er goed uit, mijn jongen."

„Prins Bahadur!" riep oom Bounce uit. „Wat zie je er goed uit, mijn jongen. Vertel me eens, hoe lang zijn we al buren? En hoe gaat het met Zijne Hoogheid, je vader? Is hij hier bij je in Amerika?"

De oprechte vriendelijkheid van oom Bounce had effect. De stijve houding van de prins verdween. Zelfs het strenge, donkere gezicht leek wat zachter. Casey voelde dat de koude vijandige sfeer een beetje ontdooide.

„Nee, mijn vader is thuis — in India — gebleven," zei de prins. Hij aarzelde. „Zullen wij naar binnen gaan om een zekere zaak te bespreken?"

„Maar al te graag," zei oom Bounce van harte. „Ik voel mezelf helemaal niet prettig hier in het licht van die schijnwerper."

„Duizend excuses," zei de jonge Indiër en hij neeg op een koninklijke wijze. Dit gebaar, dacht Casey kritisch, was helemaal niet zoals je je voorstelt wanneer iemand je om duizend excuses vraagt. Je zou eerder zeggen dat het nauwelijks een excuus was. „Wilt u mij vereren door mijn nederige woning binnen te komen?" vroeg de prins verder en klapte in zijn handen. „Rashid," riep hij scherp. „Lichten! Begeleid deze gasten naar mijn zitkamer."

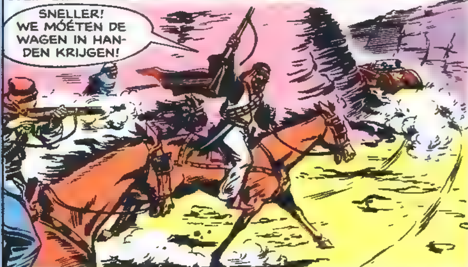
Wordt vervolgd

Ted en Tom

en de monsterrace

TED RAWLEY WILDE DE DERDE ETAPPE VAN DE AUTORACE WINNEN, MAAR ZIJN GEHEIMZINNIGE TEGENSTANDER EXE HAD SJEIK BEN HASSAN OPGESTOOKT DE METEOOR TE STELEN...

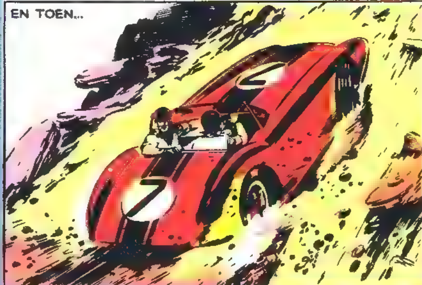

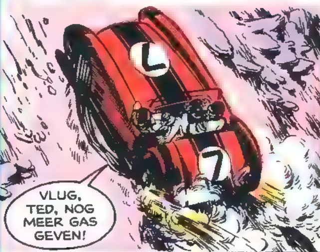

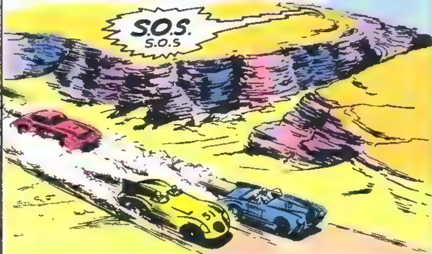

BEN HASSAN HAD GELIJK.
DE WAGEN BLEEF STEKEN...
VLUG, TED, NOG MEER GAS GEVEN!

MAAR DE WIELEN PAKTEN NIET.

DE SITUATIE WAS HOPELOOS.
WE ZIJN UIT-GETELD, TED!
NOG NIET! IK ZAL HULP PROBEREN TE KRIJGEN!

HIJ LEGDE ZIJN DUIM OP DE CLAXON...

MAAR DE BESTUURDERS VAN DE ANDERE RACEWAGENS HOORDEN DE SIGNALEN NIET.
S.O.S.
S.O.S

IK ZAL HET NOG ÉÉN KEER PROBEREN, MAAR HET HAALT NIETS UIT!

HUN SIGNALEN WERDEN GEHOORD DOOR EEN GROEP FRANSE SOLDATEN.
HEE, DAAR IS IEMAND IN MOEILIJK-HEDEN! VLUG!

DE SOLDATEN RENDEN IN DE RICHTING VAN DE METEOOR.
VOORUIT, MANNEN, SNELLER!

INTUSSEN BEVOCHTEN TED EN TOM DE ARABIEREN...

SJEIK BEN HASSAN VUURDE ZIJN MANNEN AAN...
VOORUIT, SCHIET HEN NEER! IK MÓET HUN WAGEN HEBBEN!

Map en Mopple

Het komt in de bus

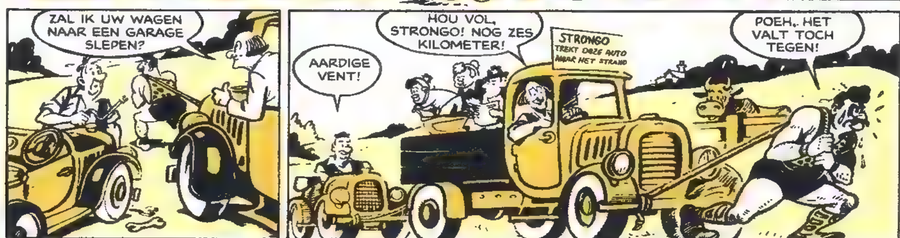
Vervolg van blz. 18

wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: platen en teksten van liedjes. • *Ans Dissel (16), Dorpsstraat 152, Enter (Ov.)*, geeft foto's van filmsterren of sigarebandjes in ruil voor kaarten of foto's van het Deltaplan, Rotterdam en omgeving, Delfzijl en omgeving. • *Nico de Jong (15), Kalf 246, Zaandam*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: sport, film, suikerzakjes. • *Tonny Wijnhoven (11), Veldstraat 93 b, Baarlo (L.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, lezen. • *Jan Ballast (15), Wolfsbosstraat 45, Hoogeveen (Dr.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, niet r.k. • *Lia Kooymans (12), Posweg 154, Meeuwenplaat, Hoogvliet*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen in Nederland of België. Hobby's: lezen, zwemmen, foto's van filmsterren. • *Jack Ruygrok, Hoekendseweg 42, Bleiswijk*, wil corresponderen met een jongen of meisje om suikerzakjes, speldjes, postzegels en lucifersmerken te ruilen. • *Sarina Hartman (15), Westzijstraat 4, Dinteloord (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: sport, lezen. • *Wim Reynders (17), Olmenstraat 40, Tilburg*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: film, dansen, zwemmen. • *Frans v. d. List (16), Wolmeranstraat 6, Leiden, Ben Lamboo (15), Herman Gorterstraat 12, Leiden*, en *Kees Verhoef (16), Lopsenstraat 20, Leiden*, willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd. • *Karel en Jan van de Pol (16), Fabrieksstraat 12, Goirle (N.-Br.)*, willen corresponderen met jongens of meisjes van hun leeftijd. Hobby's: foto's van filmsterren, zwemmen, lezen en film. • *Wim Garritsen (17), Schrieversheideweg 72, Nieuw-Einde, Heerlen*, en *Hub Zanders (18), De Ruiterstraat, Nieuw-Einde, Heerlen*, willen corresponderen met een r.k. meisje van hun leeftijd, liefst in Limburg. • *Jan v. d. Glas, Staringstraat 24, Zwijndrecht*, geeft autoplaatjes voor speldjes. Eerst schrijven. • *Rina de Boer (14), Havenstraat 11, Wageningen*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: film en muziek. • *Alie Oldenhuis (16), Bredehof 36, Espel (N.O.P.)*, en *Carla Kok, Bredehof 23, Espel (N.O.P.)*, willen corresponderen met twee jongens van zeventien jaar, liefst vrienden. • *Marianne Smits (12), Gerard ter Borchstraat 16, Maarssen (Utr.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen tussen twaalf en veertien jaar. Hobby's: foto's van filmsterren, suikerzakjes, sigarebandjes, lezen. • *Ton van Beek (18), 's-Hertogenboschweg E 116, Zuid-Eierland, Texel*, zoekt een r.k. correspondentievriendin van zijn leeftijd in Brabant, Limburg of België. • *Constance Brouwer (14), Huize de Geerlaan 5 I, Utrecht (Hoograven)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Brabant, Limburg of Amsterdam. Hobby's: sport en moderne muziek. • *Rienie Theunissen (14), Broeklaan 2, Reuver*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Limburg. Hobby: foto's van filmsterren. • *Mia (13) en Els (14) Hendricks, Zelen 14, Helden-Panningen (L.)*, willen corresponderen met twee meisjes of jongens in Nederland. • *Frits Hendriks, B. v. d. Meulelaan 44, Gendt (O.B.)*, wil corresponderen met een meisje van dertien of veertien jaar. Hobby's: sport en foto's van filmsterren. • *Annie Boonstra, Vaart 288, Lippenhuizen (Fr.)*, wil corresponderen met een meisje van negen jaar. • *Nelly Tamis, v. d. Woudestraat 17, Alkmaar*, zoekt een r.k. correspondentievriendin of -vriend van zestien jaar, liefst in Limburg. • *Anneke Exalto (13), Plantsoenlaan 53, Zwanenburg*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: filmsterren. • *Lean Mekkelholt (15), Binnenweg 10, Enschede, Hans v. d. Zwaan (15), Pieter Lastmanstraat 17, Enschede, Henk Wensink (15), Oosterstraat 7, Enschede*, en *Willie Meyer (15), Deurningerstraat 17, Enschede*, willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd in het zuiden van Nederland. • *Jean van Terheyden (12), Welbergsedijk 35, Steenbergen (N.-Br.)*, wil corresponderen met iemand van haar leeftijd (Jean is een meisje).

COCO de CLOWN

De man van staal

TRASK EN ZAMITO ZAGEN HOE DE WIJN WERD RONDGEDEELD.

TED, KEN EN ARCHIE, IN PERU OP ZOEK NAAR EEN SCHEEPSWRAK, HADDEN EEN OUDE INCASTAD ONTDEKT. ZE KREGEN EEN MAALTIJD AANGEBODEN DOOR DE LEIDER VAN DE INCA'S. NIEMAND WIST DAT TRASK EN ZAMITO MET DE WIJN GEKNOEID HADDEN...

ER WERD EEN PLECHTIGE TOOST UITGEBRACHT.

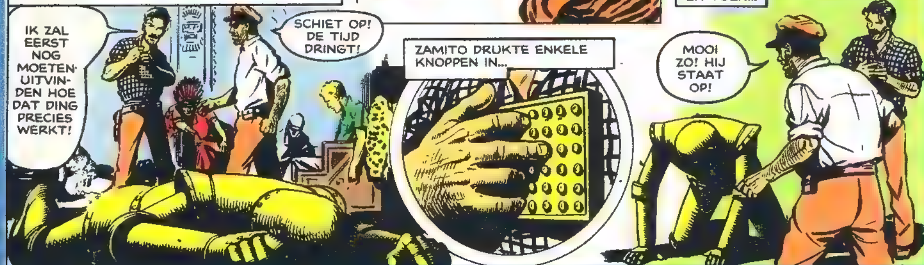
EVEN LATER GLEED TEDS HAND MACHTELOOS VAN ZIJN ZENDER.

VLAK DAARNA VERSCHENEN DE BOEVEN.

ZAMITO NAM TED DE ZENDER AF, WAARMEE ARCHIE BEDIEND WERD.

KOM MEE, TRASK, NU GAAN WE NAAR HET WRAK! DE ROBOT MOET HET MONSTER VOOR ONS VERSLAAN!

GEHOORZAAM VOLGDE ARCHIE DE BOEVEN.
ARCHIE
WAT IS DAT VOOR LICHT?
HET IS EEN SOORT SCHIJNWERPER!

EN EVEN LATER...
LAAT DE ROBOT TOCH VOORT-MAKEN!
KALM AAN! DE BEDIENING IS NIET ZO EENVOUDIG!

INTUSSEN ONTWAAKTEN TED EN KEN UIT HUN SLAAP.
WAAR IS ARCHIE?
HIJ IS WEG EN IK BEN OOK MIJN ZEN-DER KWIJT!

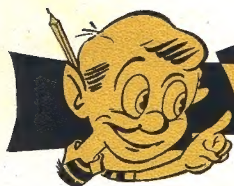

OPEENS WAS TED KLAAR WAKKER.
KOM MEE! TRASK EN ZAMITO HEBBEN ARCHIE EN DE ZENDER GESTOLEN! ZE ZIJN ERMEE NAAR HET WRAK!

TED WENDDE ZICH TOT DE INCALEIDER.
EEN SLECHTE MAN HEEFT ONZE REUS GE-STOLEN! VLUG, BRENG ONS NAAR HET WRAK!
ZOALS U WILT!

INTUSSEN WAREN TRASK EN ZAMITO BIJ HET WRAK AANGEKOMEN...
DAAR IS HET. ZAL DE ROBOT ONS KUNNEN BESCHERMEN?
LATEN WE HET HOPEN!

MAAR ZAMITO DRUKTE EEN VERKEERDE KNOP IN...
STOP! DE ROBOT GOOIT STENEN HET OERWOUD IN! LAAT HEM ONMID-DELLIJK OPHOUDEN!

MAAR HET WAS AL TE LAAT. EEN ANGSTAANJAGEND GEBRUL WEERKLONK EN...
PAS OP!

WIE PUZZELT ER MEE?

1	2	3	4	5	6	7	8

Puzzel

ingezonden door Ina Dijkhuis in Heerenveen:

1 Jongensnaam
2 Familielid
3 Einde
4 Nee (Frans)
5 Vorm van slaan
6 Gezet
7 Dier
8 Gymnastiek (afk.)

Bij goede oplossing verschijnt op de bovenste rij van links naar rechts de naam van een dag van de week.

Wie weet het?

1. MORTEL
a. Strobloem
b. Metselspecie
c. Vuurwapen

2. GLIMMER
a. Lichtgevend insekt
b. Soort vernis
c. Mica

3. AUCUBA
a. Sierstruik
b. Eiland in de Caribische Zee
c. Roofvogel

4. MUZELMAN
a. Gelukspoppetje
b. Slangebezweerder
c. Mohammedaan

5. KORJAAL
a. Primitieve boot in Suriname
b. Rieten mandje
c. Schaaldier

6. MONOLOOG
a. Eentonig
b. Alleenspraak
c. Wasmiddel

Visitekaartjes,

ingezonden door Peter Krassenburg in Leiderdorp:

G. I. Toliant - Epe

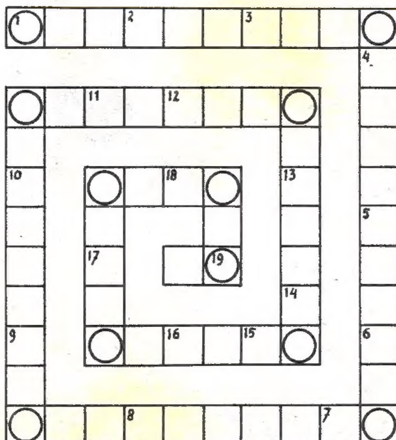
Welk beroep heeft deze heer?

X. T. Urro - Epe

Welk beroep heeft deze heer?

Spiraalpuzzel

Deze spiraalpuzzel wordt van buiten naar binnen ingevuld. Steeds de richting van de spiraal volgen, dus van links naar rechts, van boven naar beneden, van rechts naar links enzovoort. De laatste letter van elk woord moet tegelijk de eerste letter van het volgende woord zijn. De letters op de hoeken, dus in de cirkels, vormen van buiten naar binnen gelezen de naam van een vogel.

Omschrijvingen:

1. Dokter
2. Puntje
3. Prent, reproduktie
4. Feestelijk gebak
5. Vervoermiddel op rails
6. Voedzame drank
7. Leven, lawaai
8. Verwonding
9. Gebladerte
10. Zonder kromming
11. Deel van een boom
12. Verwarmingstoestel
13. Beetje warm
14. Dierlijke textielvezel
15. Jong schaap
16. Op meel gelijkend
17. Voorzijde van een huis
18. Gelooide dierehuid
19. Tweede muzieknoot

Oplossingen puzzels uit ons vorig nummer

Waar gaat de reis naar toe?

1. WATERINGEN; 2. HARDENBERG; 3. KERKRADE; 4. ZEVENAAR.

Kruiswoordpuzzel

V		A		O	S	S		L	O	R
L	O	R	D		P	O	K	E	R	
O	P	A		G	I	F		O	D	E
	A		G	E	T	A	L		E	
S	A	G	E		S		E	B		E
P	L	O	M	P		R	E	E	K	S
A		M	A		A		S	L	A	P
	Z		K	R	A	N	T		P	
K	E	U		A	R	M		H	E	N
	G	R	A	A	D		V	O	R	E
P	E	N		M	E	S		P		E

Tovervierkant

S	M	A	K
M	A	D	E
A	D	E	R
K	E	R	K

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

10 MEI 1926 VLOOG DE AMERIKAAN BYRD MET ZIJN DRIEMOTORIGE FOKKER F VII ALS EERSTE OVER DE NOORDPOOL. HIJ MAAKTE DE TOCHT VAN SPITSBERGEN NAAR DE POOL EN TERUG ZONDER TUSSENLANDING IN VEERTIEN UUR.

VAN **11** TOT **14 MEI 1926** WERD MET HET LUCHTSCHIP *ITALIA*, VOOR DEZE REIS OMGEDOOPT IN *NORGE* (NOORWEGEN), EEN VLUCHT OVER DE NOORDPOOL GEMAAKT ONDER LEIDING VAN ELSWORTH EN DE BEKENDE NOORSE POOLVORSER AMUNDSEN. ZE VERLIETEN OP 11 MEI SPITSBERGEN EN LANDDEN OP 14 MEI BIJ HET PLAATSJE TELLER IN ALASKA.

10 MEI 1940 VIELEN DUITSE TROEPEN NEDERLAND EN BELGIË BINNEN. DE LEGERS VAN BEIDE LANDEN VERWEERDEN ZICH KRACHTIG, MAAR MET HUN OUDERWETS MATERIAAL KONDEN ZE NIET TEGEN DE DUITSE OVERMACHT OP. IN NEDERLAND LANDDE EEN GROOT AANTAL DUITSE PARACHUTETROEPEN, DIE HET NEDERLANDSE LEGER IN DE RUG AANVIELEN. DE DUITSE PARA'S WISTEN NA HEVIGE GEVECHTEN DE VLIEGVELDEN YPENBURG EN VALKENBURG TE BEZETTEN TEGELIJK MET DE MOERDIJKBRUGGEN EN DE MAASBRUGGEN IN ROTTERDAM. 11 MEI STONDEN DE DUITSERS AL BIJ DE AFSLUITDIJK.

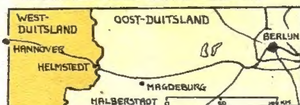

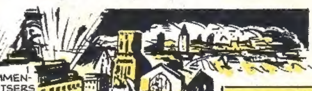
12 MEI AANSTAANDE IS HET MOEDERDAG. VERGEET NIET OP DIE DAG MOEDER, DIE ALTIJD VOOR JE ZORGT EN KLAARSTAAT, MET EEN BLOEMETJE OF EEN CADEAUTJE TE VERRASSEN!

11 MEI 1950 KWAMEN BIJ EEN MIJNRAMP IN HENEGOUWEN (BELGIË) ACHTENDERTIG MENSEN OM. OP DE TEKENING WACHTEN VROUWEN BIJ DE POORT VAN DE MIJN OP NADERE BERICHTEN.

12 MEI 1949 WERD DE BLOKKADE VAN BERLIJN DOOR DE RUSSEN OPGEHEVEN. DE RUSSISCHE REGERING, DIE ALLES TE VERTELLEN HEEFT IN OOST-DUITSLAND, HAD OM BERLIJN (DAT IN OOST-DUITSLAND LIGT) IN HANDEN TE KRIJGEN IN JUNI 1948 ALLE TOEGANGSWEGEN TOT DE STAD AFGESLOTEN. DE AMERIKANEN EN ENGELSEN BEGONNEN OP 26 JUNI 1948 MET EEN LUCHTBRUG NAAR DE GEBLOKKEERDE STAD, VIA WELKE ZIJ VOEDSEL, KLEDING EN BRANDSTOF VOOR DE INWONERS AANVOERDEN. ELKE DRIE MINUTEN, VIERENTWINTIG UUR PER DAG, LANDDE ER IN BERLIJN EEN ZWAAR BELADEN VLIEGTUIG.

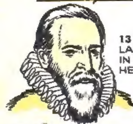

14 MEI 1940 WERD ROTTERDAM DOOR DUITSE BOMMENWERPERS GROTENDEELS IN DE AS GELEGD. DE DUITSERS DREIGDEN AMSTERDAM, UTRECHT EN DEN HAAG OOK ZO TE BEHANDELEN ALS HET NEDERLANDSE LEGER ZICH NIET OVERGAF. NEDERLAND STOND MACHTELOOS EN OM HALF VIER DIE DAG GAF GENERAAL WINKELMAN ZICH MET HET LEGER OVER. NA DE NEDERLANDSE CAPITULATIE STONDEN ALLEEN DE BELGEN DE DUITSERS NOG IN DE WEG VOOR HUN OPMARS NAAR FRANKRIJK. MAAR DE BELGISCHE TROEPEN, DIE ZICH VERDEDIGDEN IN OUDERWETSE FORTEN EN MET VEROUDERDE WAPENS, WERDEN DOOR DE DUITSE TANKS EN VLIEGTUIGEN SPOEDIG UITGESCHAKELD. 18 MEI VIEL ANTWERPEN. OP 27 MEI CAPITULEERDE HET BELGISCHE LEGER.

15 MEI 1948 WERD DOOR EEN VOORLOPIG JOODS PARLEMENT DE STAAT ISRAËL UITGEROEPEN. DIT GEBEURDE NA EEN JARENLANGE FELLE STRIJD TUSSEN ARABIEREN EN JODEN. DE DAG DAAROP VERLIETEN DE ENGELSE TROEPEN HET LAND, DAT HET AL DIRECT MOEST OPNEMEN TEGEN DE ARABIEREN, DIE VANUIT ZES BUURLANDEN DE JONGE STAAT BINNENVIELEN. DOOR ONDERLINGE ONENIGHEID TUSSEN DE ARABISCHE LEIDERS EN FELLE TEGENSTAND VAN DE JODEN MISLUKTE HUN OPZET ECHTER. OP 7 JANUARI 1949 WERD EEN WAPENSTILSTAND GESLOTEN.

13 MEI 1619 WERD DE GROTE NEDERLANDSE STAATSMAN OLDENBARNEVELT IN DEN HAAG ONTHOOFD. NEDERLAND HEEFT VEEL AAN HEM TE DANKEN.

15 MEI 1959 VERBETERDE DE ENGELSMAN CAMPBELL HET WERELDSNELHEIDSRECORD TE WATER DOOR MET ZIJN STRAALBOOT *BLUEBIRD* EEN SNELHEID TE BEREIKEN VAN VIERHONDERDVIJFTIEN KILOMETER PER UUR.

14 MEI 1897 WERD DE GROTE JAZZMUSICUS SIDNEY BECHET IN AMERIKA GEBOREN. HIJ GENOOT LATER VOORAL BEKENDHEID ALS TROMPETTIST EN KLARINETTIST. HIJ STIERF OP 14 MEI 1959 IN PARIJS.

IN DE NACHT VAN **16** OP **17 MEI 1943** WERD ONDER LEIDING VAN DE BEROEMDE VLIEGER GUY GIBSON DOOR ENGELSE BOMMENWERPERS EEN VAN DE MEEST GESLAAGDE BOMBARDEMENTEN IN DE TWEEDE WERELDOORLOG UITGEVOERD. 18 LANCASTERS DRONGEN VIA NEDERLAND HET DUITSE RUHRGEBIED BINNEN, WAAR ZE MET SPECIAAL ONTWORPEN BOMMEN DE MÖHNE- EN DE EDERDAM KAPOTGOOIDEN. DE BOMMEN WERDEN STUK VOOR STUK AFGEWORPEN IN HET STUWMEER, DAT HONDERDVEERTIG MILJOEN TON WATER BEVATTE. DE BOMMEN ZONKEN EN ONTPLOFTEN AAN DE VOET VAN DE DAM. DOOR DE ONTPLOFFINGEN EN DE DRUK VAN HET WATER VIEL DE STUWDAM OM. DAARDOOR KWAM DE DUITSE OORLOGSINDUSTRIE ZONDER WATER TE ZITTEN. VAN HET ESKADER VAN GIBSON KEERDEN ACHT TOESTELLEN NIET TERUG; VIJFENVIJFTIG VLIEGERS KWAMEN OM...

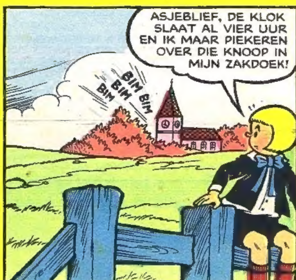

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.